הלכה · משנה תורה · מפרשים · יד איתן · ספר עבודה

יד איתן על משנה תורה, הלכות איסורי המזבח

רבי אברהם משכיל לאיתן

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

יד איתן על משנה תורה, הלכות איסורי המזבח

רבי אברהם משכיל לאיתן

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/יד-איתן-על-משנה-תורה-הלכות-איסורי-המזבח/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה 39-202611200317v של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה ד 4
הלכה י 4
פרק ג 4
הלכה ד 4
הלכה יא 4
פרק ה 5
הלכה ט 5
פרק ז 5
הלכה ד 5

פרק א

הלכה ד

אם הקדיש בעל מום ושחטו וזרק דמו והקטיר אימוריו לוקה ארבע. וכתב הכס"מ שיש לתמוה דהא רבא דאמר הכי פ"ק דתמורה איתותב מברייתא דקתני דחייב חמש דהיינו משום דס"ל דחייב ב' על הקטרתו משום בל תקטירו כולו ובל תקטירו מקצתו ואיך פסק כרבא הא לא אשכחן תנא דפליג עלה דההיא ברייתא. והנה כבר הקדימו בקושיא זו הרמב"ן בס' המצות. ובשו"ת שמן רוקח ח"ב כתב ליישב דעת רבינו ע"פ שיטת רש"י בס"פ כל שעה דמוכח לפי דבריו דאיכא תנא דס"ל כרבא דאין לוקין על לאו שבכללות. ואין זה נכון דהרי רבינו גופיה אינו מפרש שם כפירש"י כמ"ש הלח"מ בפ"י מהל' קרבן פסח ע"ש. אלא י"ל דע"כ איכא תנא דס"ל כרבא מהא דתניא בפ"ק דכריתות (דף ד') גבי אכל חלב שור וכשב ועז אינו חייב אלא אחת ומפרש טעמא דקסבר אין לוקין ב' אלאו שבכללות וא"כ ק"ו שאין לוקין שתים גבי מקטיר בעל מום. שהרי גבי חלב שור וכשב ועז איכא מינין מחולקין ואפ"ה אינו לוקה שתים משום דשם חלב אחד הוא וכמ"ש התוס' בב"מ (דף קט"ו) ובמנחות (דף כ"ח:) וא"כ כ"ש גבי הקטרת בעל מום דאינו אלא שם אחד וגם גוף אחד דאינו חייב אלא אחת:

הלכה י

המקדיש בעלת מום למזבח אף שלוקה ה"ז נתקדשה כו'. עיין ה' מעה"ק פט"ו הלכה ו':

פרק ג

הלכה ד

בכ"מ: ואיני יודע למה השמיט רבינו שמתה אמו. עיין ספ"ו דבכורות:

הלכה יא

נמצאו כל האסורין למזבח הרי הן י"ד ואלו הן [בעל] מום כו' וכלאים. והא דלא קחשיב נדמה, כתב הכס"מ לעיל הל' ה' שהוא בכלל כלאים והמ"ל והלח"מ כתבו שהוא בכלל בעל מום. ול"נ דהעיקר כדברי הכ"מ דלפ"ד הלח"מ והמ"ל תקשי מ"ש רבינו בהל' בכורות ספ"ו גבי מעשר בהמה דהכל נכנסין לדיר להתעשר וקחשיב חוץ מן הכלאים והטריפה ויוצא דופן ומחוסר זמן ואמאי דילג התם נדמה שאינו נכנס לדיר להתעשר כמ"ש התוס' שלהי בכורות וכמ"ש בגמרא דספ"ק דבכורות (דף י"ב) והתם אין לומר דהוא בכלל בעל מום שהרי בע"מ נכנס לדיר להתעשר אלא ע"כ שנדמה הוא בכלל

כלאים. אך דברי הכ"מ שכתב בשם הרי"ק בענין יתום לדעת רבינו הוא תמוה שהוא נגד דברי רבינו עצמו בהל' בכורות:

בכ"מ: ומשום דקי"ל דא"א לצמצם השמיטו רבינו. וצ"ע ספ"ו דבכורות:

פרק ה

הלכה ט

אין מביאין מנחות ונסכים מן הטבל וכו' ואם הביא לא נתקדשו להיות ראויין לקרבן אבל נתקדשו להפסל. וכתב הכ"מ והלח"מ דמשמע כן לרבינו מסברא דהא דתני ואם הביא פסול היינו כקדשים שנפסלו. ואישתמיטתייהו שהוא מבואר להדיא בסוגיא דזבחים (דף פ"ח ע"א):

פרק ז

הלכה ד

במל"מ: לא אסר משום לא תשחית רק לקצץ האילן עצמו משרשו אבל לקצץ ענפים וחריות לא ידעתי היכא רמיזא איסור זה. ועיין בדברי רבינו בפירוש המשנה דספ"ד דשביעית ובדברי התוס' דברכות (דף ל"ו:) דיש להוכיח מדבריהם דגם בענפים איכא איסור דבל תשחית דאל"כ לא הוי ק"ל גבי שביעית דמאי דאסרינן משום הפסד פרי היינו קציצת ענפים: